

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af den i København den 29. september 1995 undertegnede overenskomst om ændring af samarbejdsoverenskomsten mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige.

Af ministeren for nordisk samarbejde (Marianne Jelved).

(Fremsat 8/11 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frederik Nørgaard (S):

For ca. 8 dage siden behandlede Folketinget en redegørelse om det nordiske samarbejde. I forbindelse med den debat fik ændringen af samarbejdsoverenskomsten mellem de nordiske lande flere rosende ord med på vejen. Og beslutningsforslaget her skal så muliggøre Danmarks godkendelse af ændringen af samarbejdsoverenskomsten mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige. Ændringen er et resultat af det igangværende arbejde med en reform af det nordiske samarbejde, et reformarbejde, som naturligt er sat i gang som konsekvens af de store ændringer, der er sket omkring os, dels Sveriges og Finlands beslutning om at indtræde i EU og dels ændringerne i Østeuropa.

Der er lagt op til en del ændringer i det indre samarbejde i Norden og Nordens nærområder og i det øvrige Europa.

En anden vigtig ændring er, at partigrupperne bliver langt stærkere placeret i arbejdet i Nordisk Råd.

En tredje væsentlig ændring er muligheden for at afholde temamøder, en mødeform, som både kan styrke rådets arbejde indadtil og styrke mulighederne for et samarbejde mellem de nationale parlamenter og deres politikere.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er et positivt forslag, som vi kan støtte og anbefale.

Knud Enggaard (V):

Venstre støtter forslaget. Det er jo allerede tidligere drøftet i Nordisk Råd og næsten enstemmigt vedtaget på sessionen i København den 29. september 1995.

Da virksomhedsåret i fremtiden vil være kalenderåret, haster det med at få ændringerne ratificeret i alle fem lande, men det nås forhåbentlig.

Man vil se af de ændringer, der er foreslået, at de er logiske følger af de forandrede vilkår, som Norden i et Europa under udvikling skal virke for.

Mest muligt er nu lagt over i forretningsordren. Det er praktisk, for det tillader løbende tilpasninger på grundlag af de erfaringer, vi indvinder i de nærmeste år.

Agnete Lausisen (KF):

Ved behandlingen i Nordisk Råd af forslaget fra præsidiets om en ny organisation og arbejdsmåde i rådet udtalte mit partis formand, hr. Hans Engell:

»Man kan ikke sige, at det foreliggende forslag repræsenterer nogen revolution i det nordiske samarbejde. Men vi vil i vore nationale parlamenter arbejde for en gennemførelse af de ændringer af Helsingforsaftalen, der er lagt op til.«

Jeg kan ganske gøre hr. Hans Engells ord til mine og vil derfor på Det Konservative Folkepartis vegne give tilslutning til ministerens beslutningsforslag.

Hermed kunne jeg jo så forlade talerstolen, men da Nordisk Råd under sin netop overståede session i Finland har behandlet såvel arbejdsopgaver og fremtidige målsætninger som de mange institutioners relevans og effektivitet, synes jeg, disse overvejelser fortjener et ord med her.

Ingen kan være i tvivl om, at de mange resultater og det udvidede samarbejde, senest med Østrig, Finland og Sverige i EU, har medført stagnation i Nordisk Råd. Alligevel arbejder rådet fortsat videre med et budget på ca. 700 mio. kr., hvis udbytte i alt væsentligt viser sig i enorme papirdynger og periodevis lukning af de nationale parlamenter for at frigøre de involverede politikere til diverse rejser og sessioner, hvor man overbeviser hinanden om rådets fortræffelighed.

Det er på denne baggrund glædeligt, at statsministeren på et Nordisk Råd-møde, hvor alle implicerede kunne høre og forstå, hvad han sagde, så klart gav udtryk for, at nu må der effektiviseres og omlægges, og at beslutninger bør afløse de endeløse diskussioner og rapporter.